

Uykusuz

1MART PERŞEMBE
SAYI: 2018/09 No: 548
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

ISSN 1307-7619

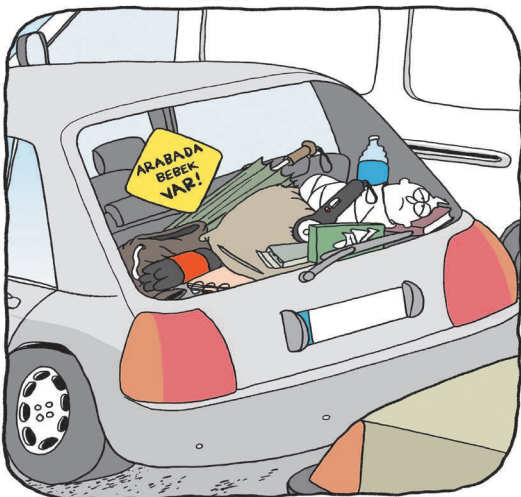
9 771307 761000

Tayyip Erdoğan, yaptığı bir konuşma sırasında bordo bereli kıyafeti giyen küçük bir kıızı sahneye alarak mesaj verdi: "İşte bizim bordo berelilerimiz de var. Türk bayrağı da cebinde. Şehit olursa bayrağı da inşallah örtecekler. Her şeye hazır, değil mi?"

BİLAL, CEBİNDE
Bİ ŞEY YOKSA BU
PANTOLONU MAKİNEYE
ATIYORUM...

NE
OLACAK Kİ
CEBİMDE
?...

her şey olur

Marmara Ereğlisi belediye binası

Geometri bilen giremez

3000 YILLIK TARİHİMİZİ MİMARİYLE BİR ARAYA GETİRDİK!

GİDİŞAT DOĞRU AMA ECDATLAR YANLIŞ!

MODERN TARİHİ ESER TASARIMINA MİLLİ STANDARTLAR GETİRİYORUZ!

- ☒ Osmanlı (?)
- ☒ Selçuklu (?)
- ☐ Bizans
- ☐ Roma
- ☐ Eski Yunan
- ☐ Hitit

KOKTEYL Mİ, SENTEZ Mİ, KOLAJ Mİ, MONTAJ Mİ?

MİLLİ İTTİFAK!

MEDENİYET GİYDİRME

KADİM GEÇMİŞ KAPLAMA

ŞANLI MÂZİ MANTOLAMA

ÖLÇEK YOK, MİMAR YOK!

HER YERDE UYGULANABİLİR

BİNLERCE FARKLI RASTLANTISAL KOMBİNASYON!

KAÇ YİLEDDİ?

FIRAT BUDACI

■ Tayyip Erdoğan, Ankara'daki Pelit Pastanesi'nin açılışında bir papağana "Selamün Aleyküm" dedirtmeye çalıştı **8 yıl**,

■ Milletvekillerinden oluşan Meclispor, yüzde 20 görme yeteneği olan görme engelliler takımıyla yaptıkları dostluk maçında hırslanarak sahadan 7-3'lük zaferle ayrıldı **10 yıl**,

■ Reyhan Karaca'yı yatak odasından kaçırıp UFO'yla gezdiren uzaylılar, kendisine kanserin ilacını verdikten sonra hazır olmadığımız gerekçesiyle geri alalı **19 yıl**,

■ Farklı bir şov sergilemek isteyen Ahu Tuğba, Çakıl gazinosunda sahneye bir ayıyla birlikte çıkmalı **29 yıl**,

■ "Canlanın, siz Pepsi kuşağındansınız" sloganıyla atağa kalkmak isteyen Pepsi, bir çeviri hatası yüzünden Çin pazarına, "Pepsi atalarınızı mezardan çıkarır" sloganıyla gireli **54 yıl**,

■ Yılmaz Morgül, YLMZMRGL isimli albümü için verdiği pozlar nedeniyle boksör abisinden tokat yiyeli **8 yıl**,

■ Şişli 3. Asliye Ceza Mahkemesi Hakimi Elmas Güner, beş aylık çocuğunun doğum tarihini hatırlamayan ve nüfus cüzdanını çıkartmayan Mustafa Topaloğlu'nu, "Sen uzaylı birisin. Başkalarına örnek olmalısın. Yarın çocuğun bunun hesabını senden sorar," sözleriyle uyaralı **16 yıl**,

■ "Aşş" şarkısıyla ünlenen şarkıcı Muta, kol ve bacadan alınan parçalarla penis yaparak ("İstanbul Penis" ismini verdiği cerrahi yöntemle) dünya tıp literatürüne geçeli **22 yıl**,

■ E.T'nin Türk uyarlaması olan "Badi" isimli filmde, Badi'yi tokatlamak isteyen baba, çocuk tarafından "Baba vurma uzaylı o!" diye uyarılı **36 yıl**,

■ Polisiye tutkunu II. Abdülhamid, İstanbul'u ziyaret eden Sherlock Holmes'lerin yazarı Sir Arthur Conan Doyle'a Mecidiye Nişanı vereli **110 yıl olmuş**.

NSA
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında

özellikle cinsel saldırı olaylarında faili değil de mağduru suçlamak iki türlü gerçekleşir. Daha masum kabul edilebilecek ilki, benzer bir vakayla karşılaşmaktan korkan potansiyel mağdurların savunma mekanizmasıdır ve mağduru suçlayarak benzer bir olayın kendi başlarına gelmeyeceğine kendilerini ikna ederek huzur bulmaya çalışırlar. Bir cinsel saldırı olayının ardından mağduru suçlayan ve saldırganla aynı cinsiyette olan ikinci grup ise, açıkça potansiyel faildir ve mağduru suçlamalarının sebebi de hele hele ortada işlenen suç sübyancılıktan başka bir şey değilse, basbayağı faille empati kurmalarıdır. Ve **normal şartlar altında** bir cinsel saldırı olayının ardından saldırganla empati kuran adama değil çocuk, gocuk bile emanet edilmez, beraber asansöre binilmez, aynı kaldırımda yürünmez. Ama **Yeni Türkiye'de** cinsel saldırganlarla empati kuran insanların çocukların başına okul müdürü yapıldığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında

kendi çocuklarını ülkedeki zorunlu askerlik hizmetinden kaçırmak için sahte çürük raporları düzenleyen,

uyduruk yurtdışı işleri ayarlayıp bedelli askerlik yaptıran ya da bedelli yasası çıkartıp çocuklarının bütün askerliklerinin bir banka şubesinde geçirdikleri on beş dakikadan ibaret olmasını sağlayan adamların halkın çocuklarını askere çağırırken biraz daha temkinli olmaları beklenir. En azından gazeteciler bu adamlara neden kendi çocuklarını askerlik görevinden bu kadar sakınırlarken halkın çocuklarını ölüme gönderdiklerini ve daha bacak kadar çocukları bile şehit olmaya özendirdiklerini sorar. Ama **Yeni Türkiye'nin** yeni gazetecilerinin yanında dut yemiş bülbüller bile sakımdadır.

Normal şartlar altında

toplamda 372 ilçe ve köy olan bir yerleşim birimine yapılan bir saldırıda 1000 köyün ele geçirilmesi bildiğimiz anlamda matematik kurallarına aykırı görünmektedir. Ama **Yeni Türkiye** matematiğin vesayet rejimini kırmış ve yürüttüğü hareket sırasında gerekirse kendi köyünü kendi kurarak, gitmese de, görmese de ve hatta olmasa da o köy benim köyümdür diyerek, matematiğe de meydan okuyarak imkansız zannedileni gerçekleştirebilir.

@baris_uygur

nisan hakan

* Sınıfta kedi olur mu tam kestiremiyorum. Eğitim konusunda (ki 30 yıllık bir eğitim hayatım var, tecrübeli sayılırım) çatık kaşı bir muhafazakârim. Kedileri, atları, filleri ve Slayer'ı insanlardan çok severim. Evet, açıkça bu saydığım hayvanları insanlardan çok seviyorum. Ama veterinerlik eğitimi dışında bir kedinin sınıftaki varlığını da bir yere oturtamıyorum. Bir de kedi sınıfın kedisi, çocuklar sınıfı geçince (nasıl olsa sınıfta kalma yok) kedi de sınıfı geçecek mi? Ha bu "Eğitim sistemi o kadar boktan ki sınıfa kedi koysak mezun oluyor!" temalı bir post-modern eylemse sonuna kadar arkasındayım. Zaten kimse sınıfta ders dinleyen bir kedinin ilkokul mezunu çocuklarımızdan daha bilgisiz olduğunu iddia edemez. Vazgeçtim lan, iyi fikirmiş bu sınıfta kedi işi. Yalnız o kediye diplomasını vermezseniz iki elim yakanızda.

Hayvanları sınıfa sokmak serbestse yarın öbür gün sınıfa Slayer getirene ne diyeceğiz?

* Normalde "Biz ortadoğulu değiliz, ortadoğulular pis," faşizmine kurban giden diğer ortadoğu ülkelerinden gelen turistleri bile taksicilerden daha çok sevdiğimizi görmek ilginç bir durum. İranlı bir aile kendilerini dolandırmak isteyen taksiciyi evire

çevire dövdüğü için milli kahraman oldu. Şimdi her şeyden evvel fiziksel şiddete karşı olanların bile İranlı aileyi desteklemesi bence her taksicinin şapka önüne koyup düşünmesini gerektiren bir hadisedir. Allah korusun ülkede bir iç kargaşa çıksa tüm tarafların ilk hedefi taksiciler olacak gibi. Valla ilk kargaşada karambole getirip taksicileri denize dökcekler sanki.

* Bu arada fiziksel ve sözel şiddet arasında fark görmemek de zorlama bir tavır. Birinde böbreklerin hasar görüyor, iki gün kan işiyorsun; diğerinde çok çok kalbin kırılıyor ve gözyaşı döküyorsun. Tam "Ooo o lafın altında kalacağına buldozerin altında kal daha iyi!" diye kavgı kızdırmaya çalışan sinsi yancı tavrı bu. Buldozer lan bu, birinde sana düdük makarnası diyorlar diğerinde ağır bir iş makinesi üzerinden geçiyor. Tercihle bulunmak zor olmasa gerek.

* Otuz yıldır "Devlet üretim yapmaz," diye başlayan ve "Devlet eğitim vermez, devlet sağlık hizmeti vermez, devlette güvenlik ne alakası var, herkes parasını verip özel güvenlik tutsun" a varan bir saldırı altındayız. "Zarar eden devlet işletmeleri" diye bir efsane yaratıp en çok kâr eden işletmelerin bedava verilmesini sağlayanlar saldırılarına devam ediyor. Şimdi de "Devlet şeker üretmez!" diye ünlüyorlar şeker fabrikalarının satışına ikna etmek için. E be davar evladım benim, fabrikaları satın alan üretecek mi? Yoo, makineleri söküp satacak, arsaları imara açtıracak, satın alan da üretmeyecek. E bu şekeri devlet üretmeyecek, fabrikayı satın alan üretmeyecek de kim üretecek? "Yaa nasılsa üretin var yea.. Biz teknoloji üretelim..." Ha benim davranıma. Teknolojiyi üreten mısırlı üretmeyi, mısırlı üreticisini desteklemeyi ne zaman bırakmış peki? Hiçbir zaman. O tarladan mahsul almadan, o mahsulü değerlendirmeden elektrikli araba yapamıyorsun güzel kardeşim ama kime anlatıyorum. Sat ulan, sat. Biz sürekli haksız çıkan, zarar eden ve zarar ettiren neo-liberaleri özelleştirip satmanın bir yolunu bulana kadar sat.

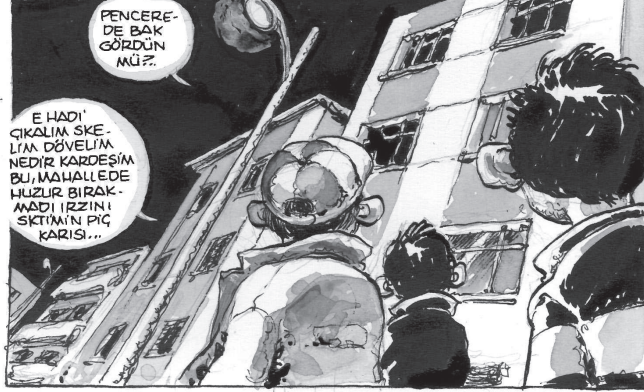
* Çek Cumhuriyeti adını değiştirmiş, artık Çekya diyecekmişiz. Arkadaş kusura bakmasınlar ama ben kendi dilimde kime ne diyeceğimi TDK dahil kimseye soracak değilim yahu. Çok çok Kubbealtı'na bakarım. Avusturya'ya bir vakitler Nemçe diyordum şimdi Avusturya diyor ama bir Avusturyalı da bana gelip "Bize Österreich deyin," demedi. Bak Almanya'ya, bir gün bile "Ben Almanya değil Deutschland, ya da kısaca BRD," demiş mi? Hadi Çekoslovakya diyorduk ayrıldınız "Ben artık Slovakya'yla anılmak istemiyorum, kendi işlerimle gündeme gelmek istiyorum," dedin biz de Çek Cumhuriyeti demeye başladık. Şimdi de "Bana bundan sonra Furkan değil Çılgın Counter'cı deyin," diye tutturan çocuk gibi "Bana Çekya deyin," diyorsun. Slovakya'yı mı kıskandın, derdin nedir? "Ulan ayrılınca onların ismi daha güzel oldu ya," mı dedin? Devletin ergeniyle uğraşmak

YERALTI ÖXKÜLERİ "yavşak karı"

ERSİN KARABULUT

Geçen haftadan devam

BU İRZ DÜŞMANI SAPIKLAR KİÇLİKLERİNİ DEVİRİP TELEVİZYON İZLERKEN BEN PENCEREDEN BAKIYORDUM. HER GECE ORDA Bİ KARALTILAR... BİKAÇ KİŞİ TOPLANMIŞ, HAKKIMDA Bİ ŞEYLER DİYOLAR, SÖZDE ÇAKTIRMIYACAKLAR UYANIKLAR AMA YER MİYİM, AL İŞTE GÖZLERİ SÜREKLİ BURDA...

PENCEREDE BAK GÖRDÜN MÜ? E HADI ÇIKALIM, SKE-ÇIKALIM, SKE-ÇIKALIM, NEDİR KARDEŞİM BU MAHALLEDE HUZUR BIRAK-MADI İRZİNİ SİKTİMİN PİÇ KARISI...

PARANÖYAK SANIYOSUNUZ Dİ Mİ? DOKTOR DA ÖYLE DEMİŞTİ... BU İNSANLARIN HİÇBİRİ SİMDİYE KADAR BANA ZARAR VEREMEDİ...

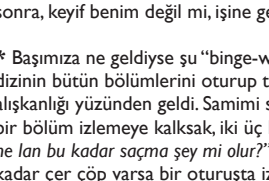
YAA ALLAAŞKINA ÖLÜ DİYE SAYGI MI GÖSTERİCEZ HOCAM YARRAK GİBİ KARIYDI YANI...

ÖYLE ANNE OLMAZ OLSUN!..

ULAN MADEM ÖYLE NE YALAN SÖYLİYİM BEN DE ÇOK UYUZ OLUYODUM LAN ZATEN!

E, NE DİYE GÖMÜYÖRÜZ Kİ GÜTÜNÜ SİKTİMİN KARISINI, ATALIM GİTSİN!

ATIN LAN İPNEYİ!

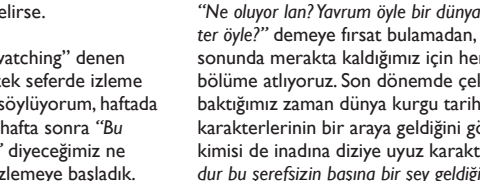
ÖLÜSÜNÜ SKMEK LAZIM ÖLÜSÜNÜ!..

MEZARINA TÜKÜRECEĞİM!..

YAVŞAK KARI YAA!..

BU NE LAN... BUN NE KARDEŞİM GİT YAA GİT İSTE-MİYÖRÜM BURDA SENİ... GİT!..

GİT.

BAZEN MAHALLEDE BENİMLE İLÖLİ TOPLANTILAR DÜZENLEDİKLERİNİ DE DUYDUM ÖNCE İNANMADIM AMA EMİNİM Kİ YAPIYOLAR. BUNLAR VAR YA BUNLARDAN HERŞEY BEKLENİR...

KOCASIYLA, OĞULYLA KO-NUŞTUM, ONLAR DA BU KARİ-DAN KURTULMAK İSTİYO. HALA NE BEKLİYÖRÜZ BEN ANLAMADIM...

SEREFİNİ SİKTİMİN KARISI KAFKA BIRAKMADI. ÖLSÜN GİTSİN, TAMAM. YAA BU GECE HALLEDİ-Lİ-CEK BU İŞ...

EY CEMAAT...

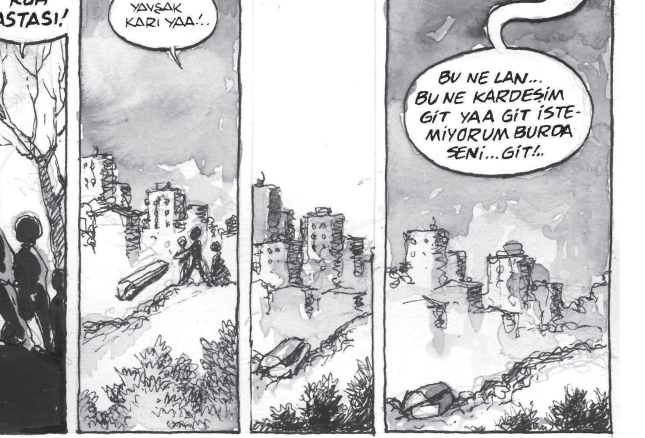
MERHUMU NASIL BİLİRDİNİZ?..

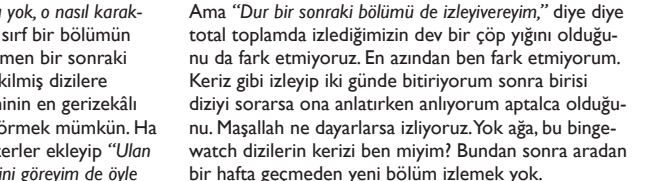
GEBERDİ DE RAHAT Bİ NEFES ALDIK BE! OH BE!..

BÖYLE KIZ KARDE-SİN MNA KOYIM LAN BEN!..

BU NE LAN... BUN NE KARDEŞİM GİT YAA GİT İSTE-MİYÖRÜM BURDA SENİ... GİT!..

GİT.

GİT.

Bir oturuşta izlediğimiz için bölümleri sindiremeden, "Ne oluyor lan? Yavrum öyle bir dünya yok, o nasıl karakter öyle?" demeye fırsat bulamadan, sırf bir bölümün sonunda merakta kaldığımız için hemen bir sonraki bölüme atlıyoruz. Son dönemde çekilmiş dizilere baktığımız zaman dünya kurgu tarihinin en gerizekâl karakterlerinin bir araya geldiğini görmek mümkün. Ha kimisi de inadına diziyi uyuz karakterler ekleyip "Ulan dur bu şerefsizin başına bir şey geldiğini göreyim de öyle

birakayım diziyi," dedirterek izleyiciyi tutma peşinde. Ama "Dur bir sonraki bölümü de izleyiverelim," diye diye total toplamda izlediğimiz dev bir çöp yığını olduğunu da fark etmiyoruz. En azından ben fark etmiyorum. Keriz gibi izleyip iki günde bitiriyorum sonra birisi diziyi sorarsa ona anlatırken anlıyorum aptalca olduğunu. Maşallah ne dayarlarsa izliyoruz. Yok ağa, bu binge-watch dizilerin kerizi ben miyim? Bundan sonra aradan bir hafta geçmeden yeni bölüm izlemek yok.

Akşam yemeğini enine boyuna yedikten sonra bu bilgisayarın, bu her gün başında oturmak zorunda olduğum bilgisayarın başına oturdum.

Bazen kenarlarından ısıra ısıra yemek, geride tek bir parça bırakmadan

yok etmek istiyorum bu bilgisayarı. Yazmak zorunda olduğum her şey bu bilgisayara yazılıyor, zamanında yazılmadığı zaman "erman bey o bizim için yazılması çok önemli olan bir yazı vardı, sizin yazmanız gerekiyordu ve bugün yazarım demiştiniz fakat bugün bitti ve yazılmamış sanırım, o yazının bugün yazılması lazım çünkü bilmiyorum işler zamanında bitmezse bazen dünyanın sonu gelecek, ani bir patlamayla her şey yok olacak, sevdiğimiz değer verdiğimiz her şey bir anda buharlaşıp havaya karışacak gibi hissediyoruz. Zamanlamalarımıza dikkat edelim lütfen" diye mail bu bilgisayara geliyor. Karşı tarafa "bugüne kadar onlarca işi zamanında yaptım, binlerce iş geciktirdim, dünyaya olumlu ya da olumsuz hiçbir etkisi olmadı. Çevrenize bir bakın... Bütün gördükleriniz, benim bugüne kadar yaptığım işlerin dünya üzerinde hiçbir etkisi olmaması sayesinde şu an oldukları yerde oldukları şekilde varoluşlarını sürdürüyorlar. Bu benim işimin başına her gün gururla oturmamı sağlayan bir olaydır. Sizin işiniz de bu akşam ya biter, ya bitmez. Bilgisayarın

başındayım işte. Sizin istediğiniz kadar dandik, ama benim gururumu incitmeyecek kadar hoşuma giden bir şey bulduğumda yazacağım. Lütfen umutsuzluğa kapılmayın, sevdiğinizize sıkıca sarılın ve onlara ne kadar değerli olduklarını hissettirin. Çünkü bazen hislerimizden o kadar emin oluruz ki, onları bir reklam panosu gibi yüzümüzde taşıdığımızı, hayatımızdaki o çok özel insanın yüzümüze baktığında bunları açık ve net gördüğünü düşünüyoruz, kendimizi bu hisleri ifade etmek zorunda hissetmeyiz. Oysa hislerimiz tül perdenin ardından hayal meyal seçilen oturma odaları gibidir. O tül perdeyi çekip açacak, oturma odasını tüm haşmeti ve şaşasıyla ortaya koyacak olan el kelimelerdir. Lütfen kelimeleri kullanmaktan çekinmeyin. Sevgiler, erman" maili

bu bilgisayardan gidiyor. İş yapmaya uğraşırken youtube kendi kendine bir şekilde bu bilgisayardan açılıyor, bu bilgisayar başında saatlerce bizimkilerin eski bölümleri izleniyor.

Az önce akşam yemeği yediğimi unutup buzdolabına yöneldim. Belki buzdolabında hayatlarımızdan daha güzel bir şey vardır, onu yersem hem açlığım geçer hem de dertlerim çözülür diye düşündüm. Oysa aç değilim. Dünyadaki her şeyi ağızma atsam dertlerim bitecek gibi hissediyorum

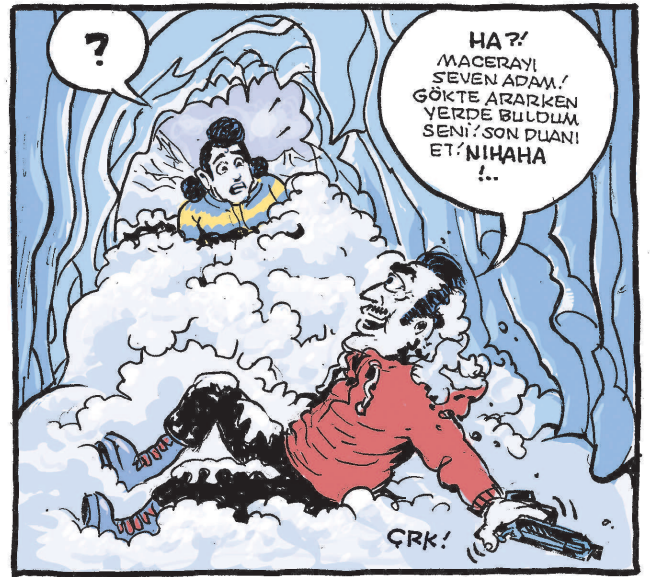
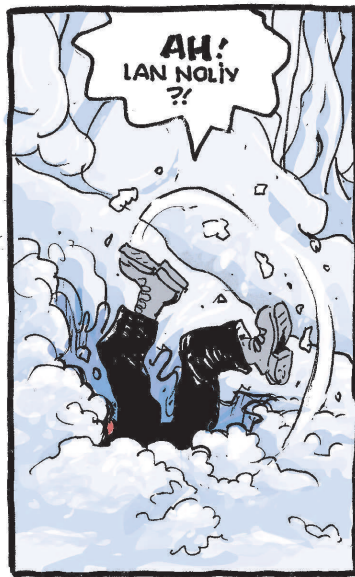
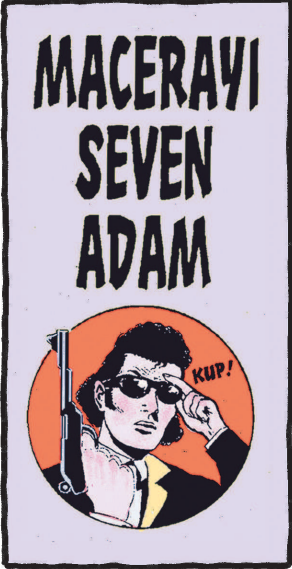
sıkılınca. Dünya bitecekse böyle bitsin. Mitolojik erman çağlar dünyayı ve evrenleri sıkılıp ağzına atsin, yeni yemek yemiş ve tok olmasına rağmen çiğnemenin yutsun, üzerine bir litre ayran içip kanepede kıvrılsın, sonsuza kadar uysun. Öylesi çok tatlı olurdu.

Onun yerine buzdolabında börek var, benim doğup büyüdüğüm şehirde doğmuş, benim çocukluğumun geçtiği evde bir süre yaşamış. Yani annem yapmış, geçen gün ziyaretine gittik, yanımıza verdi bir kilo börek. "Sen" diyorum böreğe hitaben, "bir süre de olsa benden ayrı benimle aynı hayatı yaşadın ve şimdi

tekrar benimle bir olacaksın ve benim vücudumda benimle birlikte benimle aynı hayatı yaşayacaksın... Ne diyorsun bu işe?". Böreğin ise cevabı gecikmiyor: "Ben annen ve babanen kadar derin dondurucu taraftarı insan tanımadım. Beni durup dururken, sadece evde yufka var diye, ziyan olmasın diye yaptılar. Sonra daha pişirmeden olduğum gibi derin dondurucuya koydular. Henüz

başlayan hayat başladığı gibi askıya alındı, arafa kaldırdı. Bir yandan dev tepsiyi buzluga sığdırmaya çalışırken bir yandan "tabi canım, misafir mi geldi? çıkart buzluktan at fırına on dakikada tazecek börek... Ben nolutları falan da haşlayıp buzluga atıyorum." diye birbirlerine derin dondurucu övüyorlardı. Bir ay annenin buzlugunda yaşadım, sonra annenin buzlugu dolduğu için beni babanenin buzluguna aldılar. Sonra ikisi ortak büyük buzdolabı kadar derin dondurucu almışlar, oraya koydular. Hep bir sonraki derin dondurucuyu bekleyerek yaşadım. sonra sen geldin ve benimle birlikte derin donducudaki her şeyi çıkarttılar, her şeyi çözdürdüler. Genel af gibi bir şey oldu derin dondurucu için. Sanırım önemli biri olmalısın..."

"Tabi y.rraam, ne sandın" diyerek kendisini dolaptan aldım. Bizim de kendimize göre bir ortamımız, bir çevremiz var.

Devamı haftaya.

fitbol -kasım- test

(1970'li yılların mecmualarından)

1. 17 Kasım 1922'de Union Kulüp Sahasında oynanan F.Bahçe-G.Saray derbisini, üstelik biletsiz olan kaç taraftar izlemiştir?
a) 14
b) 140
c) 1400
ç) 14000

2. Şenol Güneş, nişanlısı Semra hanımla nerede tanışmıştır?
a) Yerli Mali Haftasında
b) Öğretmenler Günü Şenliğinde
c) Bir folklor gösterisinde
ç) 19 Mayıs Bayramında

3. Aşağıdaki futbolculardan hangisi, futbola kaleci olarak başlamıştır?
a) Ankaragücü Melih
b) Samsunsporlu Temel
c) Bolusporlu Rıdvan
ç) Diyarbakırsporlu Vehbi

4. Aşağıdakilerden hangisi G.Saray Kaptanı Fatih Terim'in vazgeçilmezleri arasında değildir?

- a) Zeytinyağlı barbunya
b) Futbol
c) Latin Amerikan müziği
ç) Tolstoy romanları

5. Trabzonsporlu Kadir Özcan, futbola 1965 yılında, hangi takımda başlamıştır?
a) Fındıklıspor
b) Çayspor
c) Tütünspor
ç) Tuzspor

6. Brezilyalı çizer Mauricio de Sousa, hangi futbolcunun çizgi romanını yapmıştır?
a) Kempes
b) Pele
c) Dirceu
ç) Haan

7. Beşiktaş kaptanı Zekeriya Alp'in futbolu bırakınca iyice öğrenmek istediği şey nedir?
a) Vals
b) Psikoloji
c) Macarca
ç) Satranç

8. Aşağıdakilerden hangisi, Bombacı Bekir için Alman Kicker dergisinde yayınlanmış cümlelerden biri değildir?
a) Bekir, 10 numara değil ama iyi bir 6 numara.
b) Amansız şutlarıyla kalecileri sakatlamasın diye sol bacağı mühürlü adam.
c) Öküzün kaburgalarını kıran adam.
ç) Dünyanın en büyük orta saha oyuncusu.

9. Real Madridin stadına adı verilen Santiago

Bernabauunun işi nedir?
a) Malzemeci
b) Teknik direktör
c) Başkan
ç) Futbolcu

10. Aşağıdakilerden hangisi Backenbauer'ın keşfeden adamdır?
a) Alman Schopenhauer
b) İngiliz Afterhouer
c) Türk Ali Rıza Sporel
ç) Yugoslav Çaykovski

11. "Kardeşi Taner'in sünnetinde Aman Adanalı türküsü eşliğinde göbek atıp bel kıvrıran Fatih Terim" aşağıdaki cümlelerden hangisini söylemiştir?
a) Taraftarlar seviyor, arkadaşlar seviyor, ama ya benim bir sevdiğim olmayacak mı!
b) Alın yazımızdır bu çağırın bizi!
c) Kırk yaşına kadar kuzu yiyeceksin, kırktan sonra kuzu ne yiyorsa onu yiyeceksin!
ç) Mutsuzluk zekayı ısıldatır!

12. G.Sarayın as futbolcusu Büyük Mehmet'in diğer mesleği nedir?
a) Berber
b) Kunduracı
c) Sihirbaz

ç) Muhtar

13. Hayatspor'un haberinde Trabzonlu Necati'nin nişanlısından üç kez nasıl bahsedilmiştir?

- a) Tatlış nişanlısı Müge
b) Klas nişanlısı Müge
c) Cici nişanlısı Müge
ç) Acar nişanlısı Müge

14. Almanya'da oynanan St.Pauli - Beşiktaş dostluk maçı kaç kaç bitmiş, kimler gol atmıştır?
a) 1-0 (Demuth)
b) 1-1 (Höfert - Tuncay)
c) 1-2 (Rosenfeld - Mustafa / Kahraman)
ç) 0-0

15. Bir Göztepe taraftarı, İzmirden yazılı telgraf ile paket olarak Bursaspor'a ne yollamış ve hangi notu eklemiştir?

- a) Horoz şeker / Tatlı yiyeelim tatlı konuşalım!
b) İncir / Ocağımıza ağacını diktiniz!
c) Yorgan / Bir puana güzel yatarsınız artık!
ç) Kına / Kına yakın da yüreğiniz soğusun!

16. Adana Demirspor kamplarında kumarın yerini nesine, ne almıştır?
a) Baklavasına bilgi yarışması
b) Kebabına satranç
c) Karpuzuna masa tenisi
ç) Kavununa langırt

17. Mersin İdman Yurdu Kaptanı İbrahim, futboldaki kıvraklığını neye bağlamıştır?
a) Jimnastik yapmasına
b) Yüzme
c) Silifke oyununa
ç) Rock'n Roll dansına

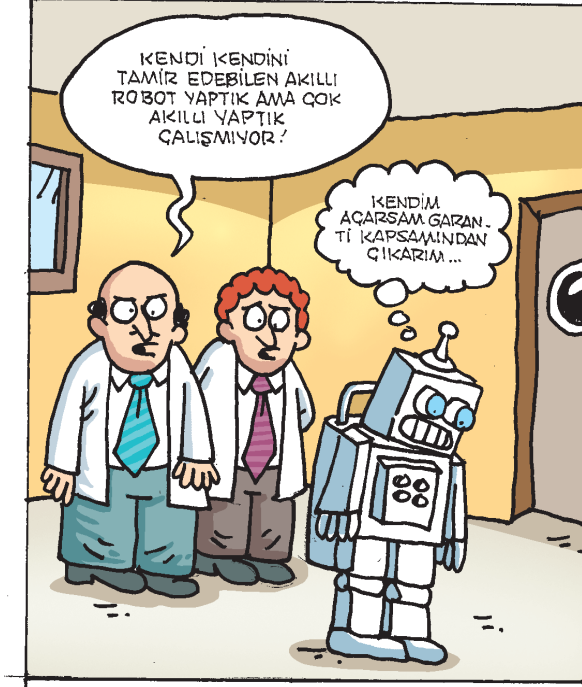
18. Maçın 22.dakikasında çektiği şutla, Union Namurlu 27 yaşındaki rakibi Michel Soulier'nin vefat etmesine yol açan Anderlech'li oyuncu kimdir?
a) Rensenbrick
b) Littbarski
c) Simonsen
ç) Altobelli

19. F.Bahçe'ye transfer olan Coşkun'un eşi Canan ile Eskişehir'de ilk kez gözgöze geldiği yer neresidir?
a) Gürbüz Triko
b) Gönül Durağı
c) Tuhaf Tuhafiye
ç) Eski Sinema

20. Amsterdam'da yapılan Hilton Otelleri Turnuvasında keşfedilen İstanbul Hilton çalışanı Ergin, hangi takıma transfer olmuştur?
a) Amsterdam Hilton takımına
b) Hollanda'nın Ajax takımına
c) Paris Hilton takımına
ç) İngiltere'nin Kensington takımına

(Cevaplar: 1a, 2c, 3b, 4c, 5c, 6b, 7c, 8a, 9c, 10c, 11a, 12b, 13c, 14b, 15c, 16a, 17c, 18a, 19b, 20c.)

mustafa satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

**"kendimi
durduracak
değilim"**
Fırat Budacı

KANDIRILMIŞ OĞULLAR VE TİTREYEN ANALAR

İyi oldu. Uzun zamandır "titreyen anne" görmüyordum. Metrobüsteyim. Titreyen anne ve dert ortağı arkadaşının hemen önünde, ayakta yolculuk yapıyorum. Görüş açım çok iyi. Titreyen Anne,

"Bak ellerim nası titriyo sinirden," diyerek ellerini arkadaşına gösterdiğinde, titreyen bu ellere sarılarak, "Teyzeciğim ben de senin oğlun sayılırım, üzme artık kendini," diyebilecek mesafedeyim. Arkadaşı ve ben, titreyen bu ellere uzun uzun bakıyoruz, sağ olsun o da uzun uzun titretiyor. Aslında gerçek bir titreme değil bu. Gerçek titremede, el, yüksek frekansta ve küçük gelgitlerle titrer. Oysa bu eller titremiyor, parkinson şiddetinde sallanıyor. Sahte titreme, yaşanan kederi görünür hale getirmek için sıkça başvurulan eski ama etkili bir yöntemdir. Önümde titreyen bu annenin de kederini görünür kılmak için, otobüslerde titremekten evlerde bayılmaya varan bir yelpazede çeşitli vücut hareketlerine ihtiyacı var. Çünkü titreyen bu annenin oğlu, istenmeyen bir kadınla evlenmek üzere. Duyduklarımdan çıkardığım kadarıyla söylüyorum. Bu kadın bir insan değil, bu kadın, "pırlanta gibi bir oğlan"ı kandıran bir canavar. Titremeyip de napıcaksın?

Hepsi titremiyor, ama yurdumuzda oğlunun istediği kadını istemeyen anne sayısı oldukça fazla. Bazıları titreye bayıla bu ilişkileri bozarken, bazılarının çıkardığı sorunlar evliliği engelleyecek boyutlara ulaşmıyor. Bazılarının neden "o kadın"ı gelin olarak istemediği tam belli değil, bazılarınınse ellerinde "o değil, bu" diyebilecekleri "daha uygun kadınlar" var. Bu anneler, gelin olmaya uygun kadınları komşularıyla birlikte seçerek oğlan piyasasına sürmeye çalışıyor. Fakat genelde, "daha uygun kadınlar"ın oğullardan ve oğulların da "daha uygun kadınlar"dan haberleri olmuyor. Araya "o kadın" girince de titremeler başlıyor. Titremeye devam ediyor. İyice abarttı. Bu titremenin, kontrolden çıkarak bütün vücuduna, oradan sırasıyla yanındaki arkadaşına, bana, otobüse ve tüm şehre yayılarak istenmeyen geline

ulaşıp onu patlattığını hayal ediyorum. Bu telepatik patlama sonrası, yorgun, ama artık titremeyen bu anne, ter içinde kafasını kaldırıp sonucu bildiriyor: "Gelin patladı, oğlum kurtuldu!"

"Kız bağlamış bunu kendine, 'Cihan aşağı Cihan yukarı' oynatıp duruyor Cihan'ı. Saf benim oğlum saf..." diyor Titreyen Anne. Sonra ara vermeden istenmeyen gelin hakkındaki görüşleriyle devam ediyor: "Daha şimdiden arabada öne kuruluverdi bu, daha dünün boku, 'anne' bile diyemiyor bana..." Arkadaşı ve ben dikkatle dinliyoruz anlattıklarını. Benim cevap vermem yakışsız olur, ama Titreyen'in arkadaşı, "Cihan'la bi de ben konuşayım bakalım," diyor. Bu teklif karşısında Titreyen'in gözleri parlıyor: "Konuş bakalım. Babasını, dayısını, halasını konuşturttum, dinlemedi bile, belki seni dinler..." Titreyen Anne, şu haliyle neredeyse gazetelere ilan verecek kıvama gelmiş görünüyor: **Oğlumu karşısına alıp, "Senin hiç acıman yok mu Cihan, hadi kendini düşünmüyorsun anneni bari düşün, kadını dün hastaneye kaldırdık, haberin var mı senin?" diyebilecek akraba ya da komşular aranıyor.**

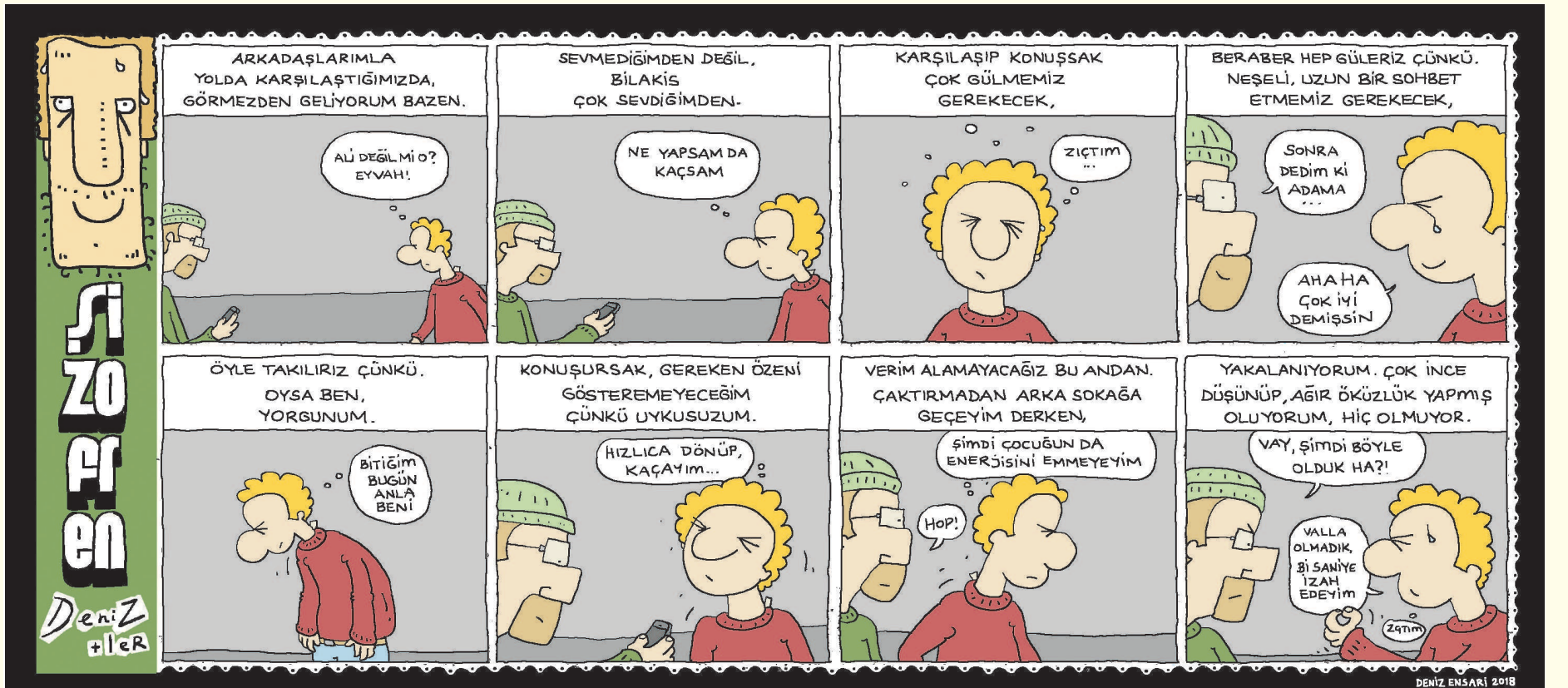
Aslında Titreyen'i de anlamak lazım. Sonuçta oğlunu kaybediyor. Titremeler, baş ağrıları, düşen tansiyonlar, giden bir oğlun ardından son çabalar. Hiçbiri işe yaramayınca bayılmalara başlamış. Sık sık bayılıyor, yattığı yerden yüzüne ufak şaplaqlar, bileklerine kolonyalar bekliyor. Ama en önemlisi, bayıldığını birileri (alt ya da üst komşu fark etmez) görsün istiyor. Fakat kesinlikle hastaneye götürülmeye karşı, çünkü tıp biliminde "oğul kaybına bağlı bayılma" ya da "istenmeyen gelin atağı" diye bir hastalık yok. Her şey evin salonunda olup bitsin; bayılsın, ayılsın, koltuğa yatırılınsın, şakakları ovulsun, tansiyonu inip çıksın, ağlama nöbetleri aniden

bastırsın istiyor. Komşularının bakışları altında kendi kendine ölümlerden dönsün, hatta ölsün de ne kadar acı çektiği artık anlaşılsın istiyor. Ölümünden sonra, özellikle de oğlu Cihan, "Ah ben ne yaptım anneciğim!" diyerek acıdan kafasını kaldıramasın ve aniden karısına dönerek, "Defol!" diye bağırsın istiyor... Cihan'a ben de kızmaya başladım. Durum içler acısıydı. Sosyal bir yaraya şahit oluyordum. Kimdi bu gelinler? Ve oğulları neden kandırıyorlardı? Anlatılanlara bakılırsa, Cihan tüm bu olaylar boyunca bir kere bile Titreyen'e destek çıkmamıştı. Kocasını da ilgilenmiyordu kederiyle. Titreyen, aile içinde yalnız kalmıştı. Mesela dün sabahki bayılmasını akşam kocasına anlattığında hiç ilgilenmemişti adam: "Ben bugün ne oldum biliyor musun sen?" "Ne oldun?"

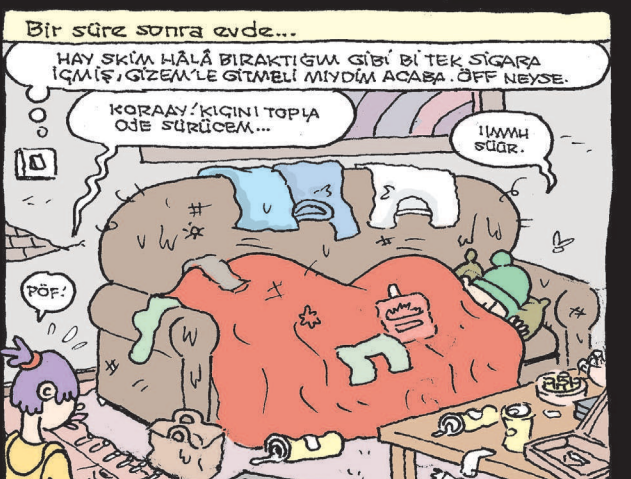
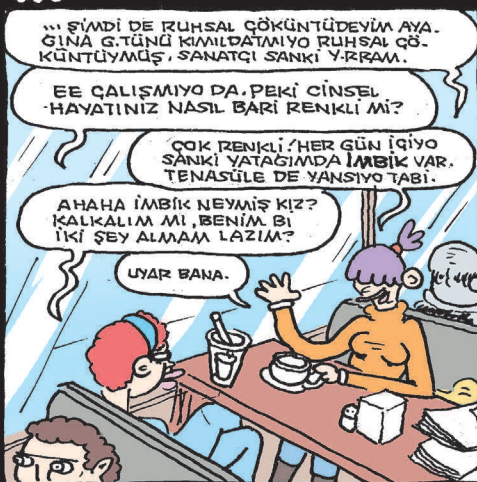
"Hastalar oldum. Tansiyonum bire düştü, Allah'tan Nigâr buradaydı da ilgilendi sağ olsun. Sonra, sağ olsun üst kattaki Semiha geldi de, "Doktora gidelim istersen abla," dedi. "İstemem," dedim. Ben, istemem deyince, Sağ olsun Nigâr ve Sağ olsun Semiha, "Abla bu kadar üzme kendini, daha önce hiç senin kadar oğlunu düşünen birini görmedik. Bu ilk oluyor," dediler. Sonra karşı komşu Emel geldi, "Abla noldu sana böyle?" deyince, benim tansiyon yine bir. Bayılmışım. Sağ olsun Nigâr, Sağ olsun Semiha ve Sağ olsun Emel, çok üzölmüşler ben bayılınca. Sağ olsunlar.

Titreyen'in yüzüne dalmışım. Göz göze geldik. Gözlerini kısarak beni iyice süzdü. Kızı bana verip oğlunu kurtarmak istemiş gibi bakıyordu. Bir an, olabilir aslında, diye düşündüm. Böylesi herkesin kurtuluşu olacaksa neden olmasın: "Ben alırım teyze o kızı. Nerde şimdi?"

Metrobüsümüz Boğaz Köprüsü'ne ulaştı. Titreme, Avrupa'dan Anadolu'ya ilerliyordu. "Anadolu'da işler karışacak," diye mırıldandım. Titreyen, düğün için kız tarafına 250, oğlan tarafına 200 kişilik yer ayrılmasını içine sindiremediğini anlatırken, "Akrabaları çokmuş hanımefendinin, biz idare edemez miymişiz! Lafa bak lafa!" dediği an durdu. Ellerini çıkardı. "Bak yine başladı," dedi. Baktık. Bu sefer çok iyi titretiyordu. Uzun uzun titretti. Aynı anda, titreyen bir telefonun sesi duyuldu. Titreyen el, titreyen telefonu bulmak için çantaya daldı. El ve telefon, çantadan çıktıklarında beraber titriyorlardı. İnanılmaz bir sinerjiydi. Ekrana bakınca yüzü birden ekşidi. Yanındakine ekranı göstererek, "Hanfendi arıyor, hayret!" dedi. Tuşa bastığı anda, telefonun da elin de titremesi kesildi. Hayat dolu bir ses tüm metrobüse yayıldı: "Fisuncum, nasılsın yavrum, iyi misin?"

A cartoon drawing of a girl with short, purple hair styled in a bob with bangs. She has a large, wide smile showing her teeth and tongue. She is wearing an orange V-neck shirt. The drawing is simple and stylized, with large eyes and a prominent nose.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Zehrinde şifa var dediler içmeye geldim/ Ey gözlerinin fecrine kurban arayan kız”
Gazeli (Bekir Sıtkı Sezgin)

GECE

Hiçbir ayın gelişi böyle çılgık çılgıla ilan edilmiyor. Sesli takvim. Tam uykuya dalarken. Kıyamet kopuyor dışarıda. Kalkıp bakıyorum. (kapıdan baktırır) Feryat figan. Uzun uzun inleyenler. Bu ah- ü vâh. Hepsi bir gecede oldu. Ne oldu? O hep beraber kovaladığınız sarısı bol alacalı kedi aynı kedi. Dün de oradaydı (görmüştüm) yüzüne bakmıyordunuz. Çöp konteynırının başında. Herneyse beni ilgilendirmeyen işler.

GÜNDÜZ

Aynı kişi olarak uyanıyorum. Yatağımda. (Buz gibi oda) Bugün de olmadı. Kısmet. Hâlbuki bir arsada uyuyup Şehzade'nin yatağında uyananlar var. Şehzade olarak. “Bir başkası olarak uyanmak.” O masallarda ama Ermeni/Rum asıllı ünlü Rus mistik Georgi Gurdjieff'in (1866/1949) öğrencisi yine Rus P. D. Uspenski'ye göre bir biçimi mümkün.

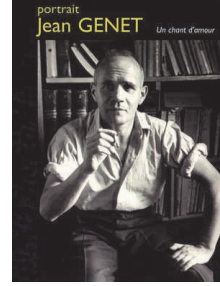
Müş. Bir çeşit reenkarnasyon yani, “bir kişi ölünce zamanın gerisine gider ve bir başka kişi olur. İki kişi yer değiştirebilir” Öyle diyor Uspenski. Pek hoş. Keşke olsa. Mesnedsiz; hiçbir emare, delil melil, en ufağından uyduruk bi ip ucu falan filan hak getire,

onlar yok ama olsun; hoş yine de. Büyük şairimiz Yahya Kemal bu çeşit bir “teselli” ile avunmak istemiyordu. Reenkarnasyon(tenasüh)'u kastederek; (Bülent Ersoy'un yürek parlayan sesiyle birlikte hatırlıyor insan, kazınmış) “Cihana bir daha gelmek hayal edilse bile,/ Avunmak istemeyiz öyle bir teselliyle.” Ben biraz avunur gibi oldum ama sanki. Bu şekliyle. “Tek bir hayat birçok kişi tarafından tekrar tekrar yaşanabilir” de diyor Uspenski.

(benim hayatımı yaşayacak olana--o zavallıya--naçizane çeşit çeşit minik minik tavsiyelerim de olurdu, olabilir, keşke tanışsak--bir kahve içsek--) “Zamanda geri gitmek” o da hoş. Onu da pek sevdim. Ama en ilginç tabii ki: “iki kişi yer değiştirebilir” O. Bence o işte. Filmlerde de çok müthiş, tıkrır tıkrır işleyen bir tema. (Hele o Bette Davis'in zengin ikiz kardeşini öldürüp yerine geçtiği Dead Ringer/1964 ile Antonioni'nin muhteşem The Passenger'ı /1975--görmeyen mutlaka görsün--) Hafife almamak

lazım. İnsan oğlunun/kızının aklını hep kurcalaya gelmiş bir mevzu. Çocuk oyuncuğu değil. “Bir başkası” olabilmek için ardarda otuz kırk adet estetik ameliyatı göze alan o kız. Kızcağız. Erkek olanları da var. Bi sürü. Yazık. Angelina Jolie olmaya çalışıyordu adam. Gazetede. Balon gibi dudaklar. Acıklı bir çaba.

ERTESİGÜN/AKŞAM

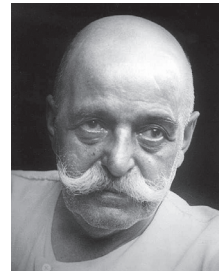
Yine çılgıklar. Yine aynı arka taraf. Kedi değil bu sefer. O kız. O küçük kız. Görüyorum onu arasıra. (duyuyorum daha doğru-- ses'le iş yapıyor kendisi--) Sesli(çılgıklı) komutlarla çalışan robotlara döndürmüş ana babasını. (bu akşam babasıyla) Bir çılgıkla kendini kucağa aldırıyor. Bir başka çılgıkla indirtiyor hemen. Sıkılınca. Her şey çılgıkla. İstekleri dur durak bilmiyor. Bir kısmı mümkün, bir kısmı imkânsız şeyler. Bir tür nükleer sahibi. Tekrar çılgık. Tabelaya dokunmak istiyor'muş meğer. Daha şiddetli bir çılgık. “öyle değil biraz daha yukarı”

demek istiyor. Kaldırıyor babası. Dokundu oraya. Kedi gösteriyor bu sefer. Çılgık. Kedi arabanın altına giriyor. Kedi gitti diye bir başka çılgık. Hiçbir sebep yokken de sırf çılgık olsun diye boş çılgıklar atıyor. Bedavadan.. Tenekte Trampet'in

Euryale

o hiç büyümeyen çocuğu Oscar, camları da kırabiliyordu çılgılığıyla. Bu minik kız da işte aynı. Çılgığın kudretini keşfetmiş. Doğru kavramış bizi. Kırılğan yanımda çılgık. Baksanıza adamın yüzlerce birbirinden enfes tabloları varken(çok, ama çok severim)biz bi tek tablosuna takılı kalmışız. Varsa yoksa o. O resim. Heryerde.(Edvard Munch'u diyorum) Çılgık atan bir adam. Diğer resimlerinden söz edeni görmedim. (görmemiş olan görsün, olağanüstüler--diğer tabloları yani--) (saçları bi sürü yılandan olma o üç kız kardeşten adı Euryale olanı da istediğini bakışlarıyla bi anda taş edebilmesi kadar keskin çılgıllarıyla da ünlüydü--çok eski yani bu işler)

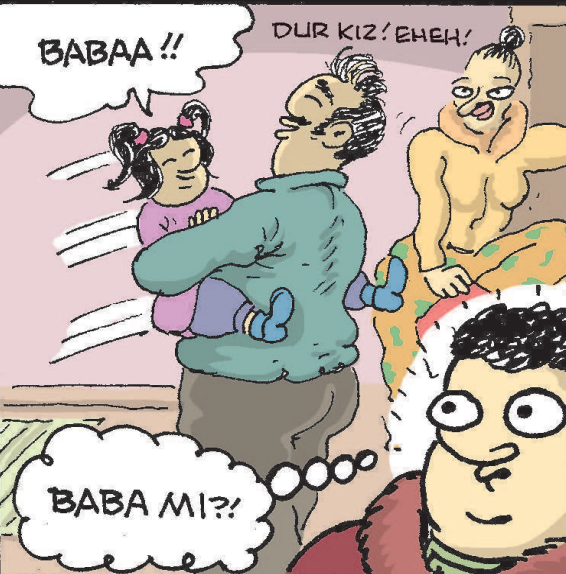
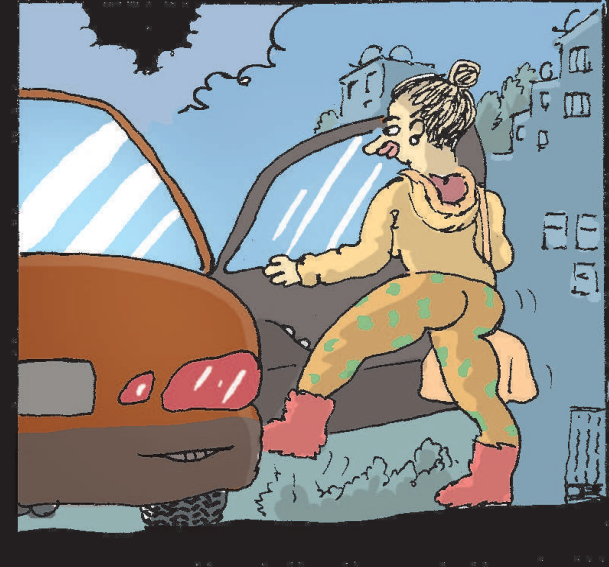
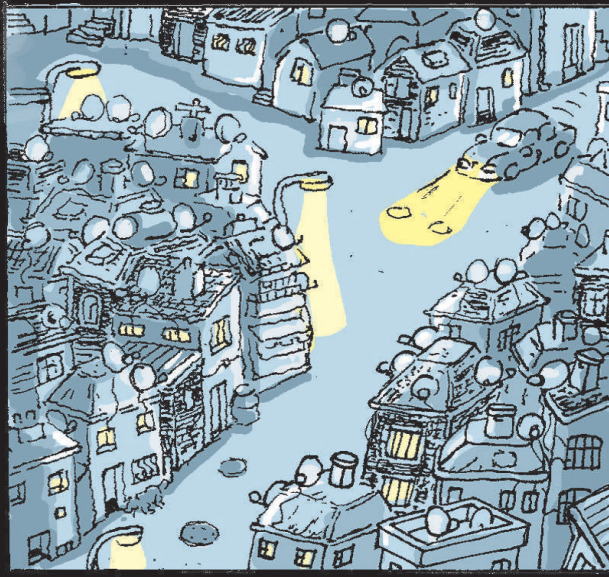
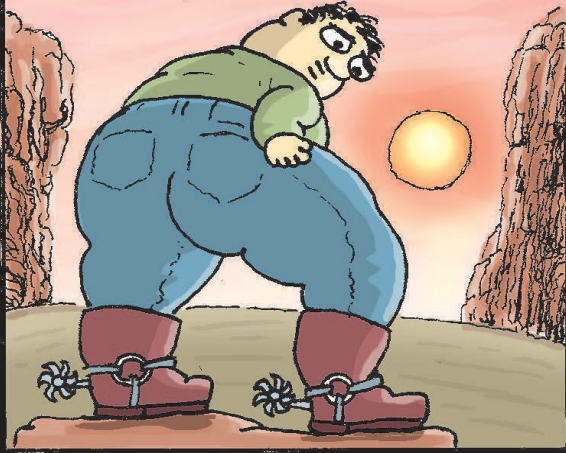

George Gurdjieff

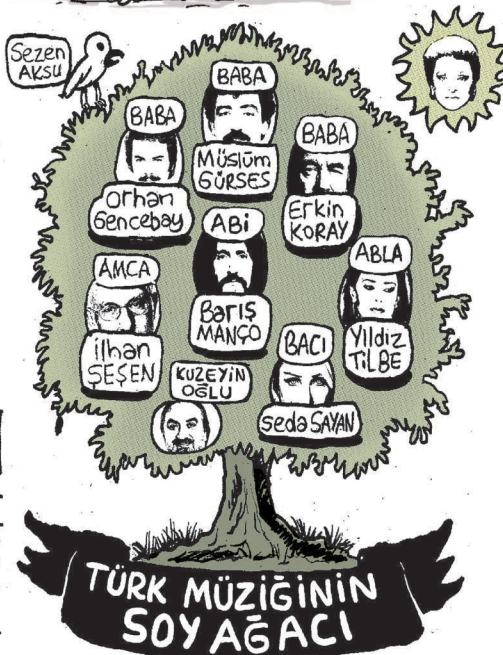
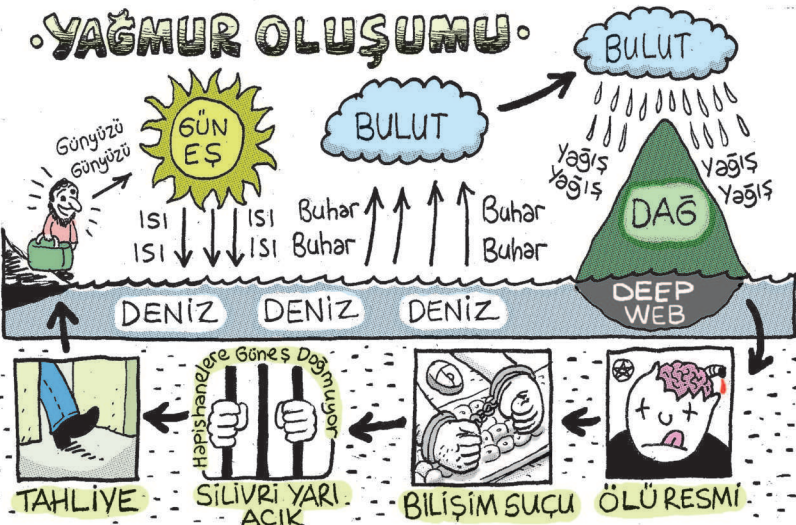
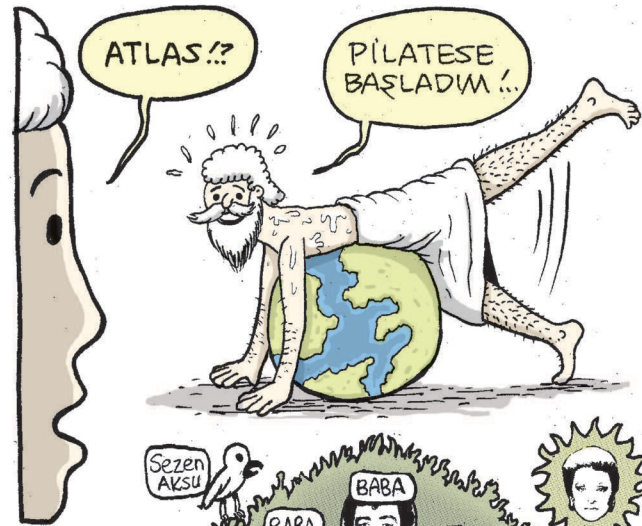
Çılgık bir itfaiye sireni gibi azala azala uzaklaşıyor. (Bir arka sokakta olmaları) Herneyse... Bir alıntıyla bitiriyorum bu yazıyı: “Şekerleme ister misin? Oysa açtığı paketi yeniden kapatıyordu bile” Jean Genet/ Çiçeklerin Meryem Anası

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

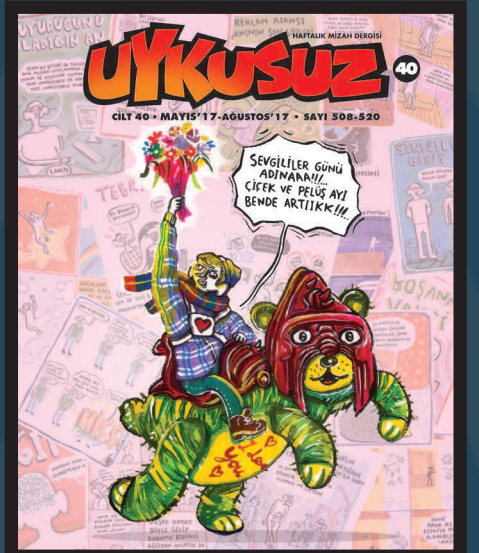
YALNIZ KOVBOY

Furkan Özçoban

UYKUSUZ'DAN 2 CİLT VE 1 KİTAP'TAN OLUŞAN YEPYENİ BİR SET!

ÇIKTI! TÜM TÜRKİYE'DE!

UYKUSUZ
dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

Barbaros ALTUĞ

Erhan GÜNEŞ

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 1 MART 2018 | Sayı: 548

Haftalık Yayın Süreli Yayıncıdır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yolcu Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4, Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

PİC GİBİ TEK TABANCA ETFAL ACİLE GELİR BAHTSIZ OĞLAN. MÜMKÜN MÜ İZMİRLİ GTÜNÜ KALDIRIP DA REFAKAT ETSİN

